
Eenheid, de wil van de Heer.

Lees het 17de hoofdstuk van het evangelie van Johannes eens, en let daarbij dan speciaal op het woord 'Eenheid'.

Zie vooral vers 11, 21, 22 en 23.

Christus Jezus, de Zoon van God, heeft nog vlak voor zijn lijden en sterven (en opstanding!) sterk gebeden voor zijn leerlingen. En wel voor eenheid! Dat Hij hier, op een van de allermoeilijkste en allerzwaarste momenten van Zijn aardse leven voor eenheid bidt, geeft wel het belang van deze eenheid aan.

Het lijkt wel of de Heer op deze manier wil zeggen dat gebrek aan eenheid onder de christenen een groot gevaar vormt, en dat de eenheid heel moeilijk te bewaren zal zijn.

En hoe is dit laatste bewaarheid geworden! Een kijk in de geschiedenis zegt al veel. Maar ook een blik op de hedendaagse christenheid zegt veel, heel veel . .

Wat een verdriet zal Christus hier dan ook over hebben! Zijn kerk, (door mensen) zo verdeeld. . .

Laten wij dan ook, alle christenen tezamen, streven naar eenheid (waarbij eenheid essentiëel niet gelijk is aan gelijkvormigheid). En dit is heel moeilijk, zeker. Maar samen op weg, dat is al een hele stap, en vormt al een stukje eenheid. Samen de weg van de Heer proberen te gaan, in liefde, in liefde samen.

Dat we, ieder voor zich, en toch samen, kunnen zeggen:

Steeds op zoek, naar de waarheid, Heer,

Steeds op zoek, naar de liefde, Heer,

Steeds op zoek, naar de eenheid, Heer.

O, geef mij kracht!

Michel